

Βροχή μελάνης. Ἐν Grahams Town παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἔπεσε τῇ 14. Αὐγούστου 1888 βαγδαία βροχή μελάνης, ἥτις ἐκάλυψεν εὐρυτάτας ἐκτάσεις μὲ μέλαν ὕδωρ. Τὸ παραδοξότατον τοῦτο φαινόμενον προσεπάθησάν τινες νὰ ἐξηγήσωσι, παραδεχόμενοι ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα συνεπιείρῃ ἠφαιστειώδους τινὸς ἐκρήξεως εἶχε κορεσθῇ μελαίνης κόνεως, ἥτις ἀναμιχθεῖσα μετὰ τῆς βροχῆς ἔδωκεν αὐτῇ τὸ μέλαν χρῶμα. Ἄλλοι ἵσχυρίσθησαν ὅτι ἡ γῆ κατὰ τὴν περιστροφὴν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον εἶχε διέλθῃ διὰ πυκνῆς τινος μάζης μετεωρικῆς κόνεως, ἥτις ἀναμιχθεῖσα τῇ ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Grahams Town πιπτούσῃ βροχῇ παρέσχε τῷ ὕδατι τὴν μελαινὰν αὐτῆς χροιάν.

Βροχή αἵματος. Ἐν τῇ κυβερνησίᾳ Δουβλὶν τῆς Ῥωσικῆς Πολωνίας ἔπεσεν ἐσχάτως βροχὴ αἱματοβαφῆς· αἱ σταγόνες πίπτουσαι ἐφαίνοντο ἐρυθραὶ ὡς τὸ αἷμα· οἱ λάκκοι τοῦ ἐδάφους ἐπληρώθησαν ὕδατος πορφυροῦ καὶ πανταχοῦ ἔρρεεν ἐν ταῖς ὁδοῖς αἱματοχρόον τὸ ὕδωρ. Αἱ λευκαὶ χεῖριδες τῶν χιτώνων τῶν ὑπὸ τῆς βροχῆς καταληφθέντων ἐν ταῖς ἀγροῖς χωρικῶν ἦσαν διάβροχοι ὡς ὑπὸ αἵματος, φόβος δὲ καὶ τρόμος κατέλαβε τοὺς δεισιδαίμονας κατοίκους. Μία φιὰλή τοῦ αἱματοβαφοῦς τούτου ὕδατος ἐστάλη εἰς Βαρσοβίαν, ὅπως ἐξετασθῇ μικροσκοπικῶς καὶ ἀναλυθῇ χημικῶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἐπιστημόνων. Τινὲς ἐξήγησαν τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμενον διὰ τῆς παραδοχῆς ὅτι ἀπειράριθμα στίφη ἀοράτων ἐγγυμῶντων ζωύφων συμπτυκνυθέντα εἰς ὑψηλὰ τῆς ἀτμοσφαίρας στρώματα συμπαρεσύρθησαν ὑπὸ τῆς καταπεσοῦσης βροχῆς καὶ ἀναμιχθέντα τῷ ὕδατι παρέσχον αὐτῷ τὴν πορφυρὰν ἐκείνην χροιάν.

Κατὰ τῆς μάστιγος τῶν κωνώπων. Ὡς γνωστόν, τὰ ὠτὰ τῶν κωνώπων ἀναπτύσσονται εἰς στάσιμα ὕδατα, ἔλη, τέλματα, τάφρους, ἔτι δὲ καὶ εἰς βραδέως ῥέοντα ῥυάκια. Ὅταν τὰ στάσιμα ταῦτα ὕδατα εἶναι σχετικῶς μικρῶς ἐκτάσεως, ἡ ἐξόντωσις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναπτυσσομένων κωνώπων εἶνε εὐκόλος. Ἀρκεῖ νὰ χύσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τούτων ὀλίγον πετρέλαιον, τὸ ὁποῖον ἀμέσως καλύπτει διὰ λεπτοτάτου στρώματος δόλοκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ θανατοῦναι τὰ ὠτὰ τῶν κωνώπων. Ὡσαύτως ἐπενεργεῖ πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν ζωύφων τούτων ὅσον δὴποτε ἄλλο παχὺ ἔλαιον (ὅσῳ εὐθιγότερον, τόσῳ καλῆτερον). Ὅταν ὅμως τὰ ἔλη εἶναι πολὺ ἐκτεταμένα, ἡ χρῆσις τοῦ πετρελαίου δὲν εἶνε ἀξία συστάσεως, διότι αἱ ἀναθυμιάσεις αὐτοῦ εἶναι βλαβεραὶ εἰς τὴν υἰεῖαν τῶν ἀνθρώπων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι καλῆτερον νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ κοινῶς καλούμενον *λάδι τῆς μουρούνας*, ἢ ἄλλο τι παχὺ καὶ εὐθιγὲν ἔλαιον. Ἐν κοχλιάριον τοῦ ἐλαίου τούτου δύναται νὰ καλύψῃ μεγάλην ἐκτασιν τοῦ στασίμου ὕδατος, μία δὲ λίτρα ἀρκεῖ ὅπως ἐπικαλύψῃ διὰ λεπτοτάτου στρώματος λίαν ἐκτεταμένας λίμνας. Ἄξιον πάσης συστάσεως εἶνε πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν κωνώπων καὶ ἡ ὑγρόπισσα (τὸ *κατράμι*), τῆς ὁποίας ἡ ὁσμὴ οὐτε δυσάρεστος εἶνε οὐτε βλαβερὸν εἰς τὴν υἰεῖαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ χρῆσις τῶν μέσων τούτων ὅπου ὑπάρχουσιν ἔλη καὶ τέλματα πρέπει νὰ γίνεται ἀπο τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τέλους τοῦ Αὐγούστου, ἀμέσως πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κωνώπων.

Πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν κωνώπων χρησιμεύουσι διάφοροι ὁσφραίνονται οὐσίαι καὶ διάφορα ἔλαια, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ὁσμὴ καὶ εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους εἶνε δυσάρεστος. Ὡσαύτως ἐπενεργεῖ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν κωνώπων ὁ καπνὸς τοῦ σιγάρου.

Τὸ νεώτατον δράμα τοῦ Ἀλφόνσου Daudet. Ὁ Alphonse Daudet παρέδωκεν ἤδη τῷ διευθυντῇ τοῦ ἐν Παρίσιος θεάτρου τοῦ Γυμνασίου ἔτοιμον τὸ χειρόγραφον τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ δράματος, ὕπερ ἐπιγράφεται „Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγών“, εἰς πέντε πράξεις. Ὁ δὲ διάσημος συγγραφεὺς Georges Ohnet ἐπεξεργάζεται ἤδη διὰ τὴν σκηνὴν τὸ νεώτατον αὐτοῦ μυθιστόρημα „Le docteur Rameau“.

Ἐφημερίς λατινικῇ. Ἐσχάτως ἤρξατο ἐν Ἰταλίᾳ (ἐν τῇ πόλει Aquila degli Abruzzi) ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος ἐν λατινικῇ γλώσσῃ. Ἡ πρωτοφανὴς καὶ μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐφημερίδος αὐτῇ, ἐκδιδομένη κατὰ δεκαπενθημερίαν, συνίσταται ἐξ ἑκτῶ σελίδων ὁγδοῦ σχήματος,

φέρει δὲ τὸν τίτλον „Alaudae“ ἥτοι *Κορυδαλλοί*. Ἐκδότης αὐτῆς εἶνε ὁ Carlo Arrigo Ulerico, νεαρὸς φιλόλογος σπουδίας ἐν Μονάχῳ.

Ἐννέα πρωτότυπα χειρόγραφα τοῦ Δόρδου Τέννyson, τοῦ ἐστεμμένου ποιητοῦ τῆς Ἀγγλίας, πωληθέντα εἰς δημοπρασίαν πᾶρά τινος Ἀγγλοῦ βιβλιοπράτου ἠγοράσθησαν ἀντὶ 8750 σελινίων — ἀρκούντως σημαντικοῦ ποσοῦ, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψει ἔτι ὁ Δόρδος Τέννyson εὐρίσκειται εἰσέτι μεταξὺ τῶν ζώντων, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀνεκὰθεν ἐπικρατοῦν ἔδιμον τότε μόλις ἐκτιμῶνται ἐπαξίως τὰ χειρόγραφα τῶν ποιητῶν, ὅταν οὗτοι ἀπὸ πολλῶν αἰώνων δὲν ὑπάρχωσι πλέον.

Χριστιανὰ ἱέρεια. Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν ὅχι μόνοι ἱατροί, δικηγόροι, καθηγηταὶ κτλ. ἀλλὰ καὶ ἱερεῖς — θήλειες, τοῦτ' ἐστὶ γυναῖκες περιβαλλόμεναι τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης. Μία ἐκ τῶν ἱερειῶν τούτων, ἡ Ellen Rinkle ἐν Κλεβελάνδῃ (Ὁχίο) ἐκτέλεστο ἐσχάτως καὶ τὸ δικαίωμα, ἵνα οἱ ὑπ' αὐτῆς εὐλογούμενοι γάμοι ἀναγνωρίζωνται καὶ ὑπὸ τῆς πολιτείας ὡς νόμιμοι καὶ ἔγκυροι.

ὑπὸ τοῦ γάλλου ἀστρονόμου Charlois ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τοῦ ἐν Νικαίᾳ ἀστεροσκοπεῖον ἐν ἔτι ἐκ τῶν μικρῶν ἐκείνων οὐρανίων σωμάτων, ἄτινα μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων πλανητῶν, τοῦ Ἀρεως καὶ τοῦ Διός, περιτρέφονται περὶ τὸν ἥλιον.

Ὁ Παστὴρ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν στατιστικὴν τῶν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ θεραπευθέντων ἀπὸ 1. Μαΐου 1889 μέχρι 1. Μαΐου 1889, κατ' ἣν φαίνεται ὅτι ἐκ 1673 ἀνθρώπων, δηχθέντων ὑπὸ λυσσῶντων κυνῶν, μόνον τρεῖς ἀσθενεῖς ἀπέθανον, οἱ δὲ λοιποὶ ἱατρευθήσαν.

Θεραπεία καρδιακῶν νοσημάτων. Μέγας γίνεται λόγος παρὰ τοῖς ἱατροῖς κύκλοις καὶ ἐν τοῖς ἱατρικῶς περιοδικῶς τῆς Ἰταλίας περὶ τῆς σπουδαιοτάτης ἐφευρέσεως νεαροῦ τινος ἐκ Βονωνίας ἱατροῦ, ὀνόματι Σ. Σαλάχη, τῆς ἀφορώσης τὴν θεραπείαν τῶν καρδιακῶν νοσημάτων. Μετὰ πολυετέας ἐρεῦνας καὶ μελέτας, ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἱατρικῆς σχολῆς, ὁ Δρ. S. Salaghi κατάρθωσε νὰ κατασκευάσῃ συσκευὴν τινα, ἥτις διὰ μηχανικῆς ἐπενεργείας δύναται νὰ ἄρῃ ἐντελῶς ἢ τοῖς ἀπὸ τῆς μηχανικῆς ἐπενεργείας τὰς διαταρᾶξεις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ νὰ ἱατρεύσῃ τὰ καρδιακὰ νοσήματα. Ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας διώρισε πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐφευρέσεως ταύτης τοῦ Δρ. Σαλάχη ἰδίαν ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς Murri, Albertoni, Bruguoli, Rugi καὶ Cantalamessa· τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξέφρασε „τὴν ἔγκρισιν καὶ τὸν θαυμασμόν“ τῆς ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει τοῦ θεραπευτικοῦ τούτου μέσου, δι' οὗ θεραπεύονται πολλὰ καρδιακὰ νοσήματα, ἅτινα μέχρι τοῦ νῦν ἐθεωροῦντο ἀνίατα.

Ἡ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βονωνίας ὑφηγήτρια Giuseppina Cattani ἤρξατο ἐσχάτως τῶν παραδόσεων αὐτῆς, πραγματευθεῖσα κατὰ τὴν πρώτην παράδοσιν ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου περὶ τῆς Βακτηριολογίας ἐν γένει καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς νεωτέρας παθολογίας. Ὁ κλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιερῶνται πολλὰ καρδιακὰ νοσήματα, ἅτινα μέχρι διδάσκαλος, εἶνε ἡ γενικὴ παθολογία.

Ἡ διὰ τῆς *βαπτομηχανῆς* ἐργασία εἶνε βλαβερωτάτη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν υἰεῖαν τοῦ σώματος καὶ προξενεῖ πολὺ περισσοτέρας καὶ δεινότερας νόσους ἢ ἡ συνήθης διὰ τῆς βελόνης ἐργασία. Πρὸ πάντων προσβάλλοντα αἱ διὰ τῆς *βαπτομηχανῆς* ἐργαζόμεναι γυναῖκες ὑπὸ ἀναιμίας καὶ ἐπομένως ὑπὸ διαταρᾶξεως ὀριζόμενων τινῶν λειτουργιῶν τοῦ γυναικείου ὁργανισμοῦ. Ὡσαύτως παρουσιάζεται συχνότατα στομαχικὸς κατάρρους καὶ ἄλλα νοσήματα τοῦ στομάχου, ἔτι δὲ καὶ ραχίτις. Ἡ διὰ τῆς *βαπτομηχανῆς* ἐργασία ἐπενεργεῖ βλαβερῶς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ὀρέξεως τοῦ αἵματος, βλαβερωτάτη δὲ εἶνε πρὸ πάντων εἰς κοράσια 14 ἔως 16 ἔτη.